

Veckokronika från Sverige

Speciellt meddeladt denna tidning genom Svensk-Amerikanska Pressbyrå i Stockholm.

Något om skyltning. — Nyårsuppvaktning hos konungen. — Hur en tidning kan göra sig populär här. — Liten från våra teatrar. — Velkommen åter.

Att tala med svensk-amerikaner om skyltning, sådan den bedrivs här i Stockholm är bara att ge anledning till ett föraktligt drag kring munnen. Ni som äro så vana, så blaserade vid den mest artistiskt utpräglade skyltkonstnärskap, som de stora "departementstörarna" afvensom den privata företagsamheten är i stånd att uppvisa. Men jag ger mig inte ändå. Här kan också skyltas så att uppmärksamheten drages till fönstren och det är väl huvudsaken skulle jag tro. Jag såg i dagarna — ty när jag skriver detta, ha vi ännu inte firat julafton — den allra tackaste svenska landtjod med en liten gångsteg i skogen, en hvars midvintersmörker trädde den alla näpnaste lilla tomt ridande gränslä på en butelj med brinnande fluidum frambragt medels en i buteljen befintlig glödlampa. Det röda magiska skenet från buteljen öfver toniten och den omgifvande snön, skogens dysterhet, landtjodens stillhet och tomtens illpariga jultjyonomi verkade stanningsfullt genom sin akta nordiskt enkla stilfullhet. I ett annat fönster såg man ett skogsparti och på snön invid gardegården satt en liten man i stark fundering, om han skulle våga springa öfver den snötäckta slätten till kamrätten, som redan hunnit öfver. En blekblvit mångfärgad höjstämning. Ett par präktiga råfvar bildade en annan särdeles fin dekoration. De kommo från motsatt håll genom skogen. Den ena stack just fram huvudet ur ett busksnår spanande efter röf, då han fick se den andre smygande vid skogsbrynet med en väldig kalkon i gapet. Hvad som skulle kunna hända, när de möttes, är lätt gissat, situationen är påfallande. I en elektrisk affär stod en gammal herre i full vinterskrud bevälad från huvudet till fötterna. Bredvid honom såg man den onde principen, sådan man känner igen honom från Faust, Mefistofeles och illustrerade bibliska böcker. Bakom honom brann en stark mångfärgad eld, så stark att den gamle herren borde kunnat smälta därvid, såvida den kalle egoismen nänsin kan känna inhyvelsen af angivande värme eller den fules omdebbara närhet. Sådan var min uppfattning af dekorationen. Affärens principal afsåg troligen mest att därmed åskådligt göra sina batteriers kraft. Litteraturen af en dalsluga var äfven särdeles tilltalande. Hela bondgårdens personal satt till bords. Där fattades ej fisk och gröt, bruna bonor och köttbullar, julskinka, korf och polsa, smörstör och klenoter och mjöd i stora tenntänker. Gulbor och gumnor, hästar och grisar, getter och tuppar af pepparkaks — och annan deg dinglede i sällskap med äpplen, kranas och kringlor på julgranen och svenska flaggan naxade i toppen. Allt det där var ju inte så oafvet eller hur?

Annars när vi rätt bra och ha det efter omständigheterna skapligt utan vid Oscarsteatern, där fru Meissner har sjunkit, fått blodförgiftning i handen och ligger på ett sjukhus. Vid Operan hotas vi med förlusten af John Forsell, men som direktör Ramfjelle anser honom oersättlig så kommer han antagligen att stanna. Annars har det af med Forsell den fjortonde april, när kontraktet är uppe. Har ni hört hvad Strindberg låg på svarat dem som ville ställa till jubileumsfest för dikteren? Han sade nämligen att han ansåg sig endast vara svensk författare och såsom sådan blifve han bäst hyllad, ifall alla Stockholms teatrar ville på hans högtidsdag uppföra hans dramer.

För en tid sedan hörde jag att ett större antal skandinaviska återkommit till Skandinavien för att fira julen. Men hemlandet var då Norge, icke Sverige. Nu senast har förports, att många svenskar äfven återkommit och känd eller okänd hälsas de alla välkomna åter till det gamla landet. Vi få nog inte vänta att alla som kommit hem skola stanna hos oss, men en liten titt till Sverige då och då skall nog så småningom framtränga. Den gamla känslan för fosterlandet, som ligger och gör på djupet fast vi tycka oss vara större pojkar genom att skjuta undan den. Och jag är icke ensam om den åsikten att om hemlänslandet ut sin rätt på allvar skall utöfna återvändande svensk-amerikaner med kraftiga armar och vögad blick gripa sig an arbetet härhemma och den ibland utgör utan hvilken han aldrig skulle redt sig i det främmande landet skall ganska visst göras honom till en föregångare i här och det är just föregångare det nya året. Vi ställa stora fördringar på oss själva. Men af en svensk-amerikan hoppas vi ej heller så litet.

Vi veta mycket väl, hur det eller det skall göras för att bli fullkomligt. Men, som den bekante landtjod konstnären ytt-

Våra huvudstadstidningar ha i år gjort allt hvad de förmått för att ådraga sig publikens uppmärksamhet. De flesta ha hyllat välgörenhetsteorin, ställt till med tombla eller andra inbringande anordningar, för undermåttade barns bespisning, beklädning eller lämpligt julfrånande. Men "Dagens Nyheter" har gått ändå längre i att annonsera sig. Ja, så långt att den fått sig en stämning på halsen. Den har använt ett litet oskyldigt trick. I sig själf mycket oförargligt, men som dock väckt en viss bagerifirmas vildaste förargelse. Och hvad tror ni tidningen gjort? Jo den har köpt ett Wienerbröd hos en dansk bageri-firma, lagt ut det i sitt despatchesfönster med prislapp 2 öre och bageriets adress samt i ett tidsningsnummer meddelat att det lilla näpna brödstycket i färsatt tillstånd vägt hela nio gram. Nu ja, bagaren har tagit ut stämning och "Dagens Nyheter" svarar sig. Målet är uppskjutet till den 11 Januari. Ja det skall bli brödbekymmer på nyåret. Men det är inte nog. Tidningen har nu till julen köpt upp bröd från alla bageriäffärer i Stockholm, lagt ut dem i sitt despatchesfönster, försedd dem med pris och adresslapp, skurit upp en skiffa af smuliga för att åskådliggöra dess inre halt och vid detta fönster har skaror af människor stannat, där stå de i kö om attfarna och inresset för brödförägn synes växa för hvarje kväll. Så blir nu inte "Dagens Nyheter" populär så vet inte jag. En annan allvarigare och allmännyttigare åtgärd hoppas vi skall bli en välkommen följd af "Dagens Nyheter's" modiga handling. Den att vi få lag på, att ett så eller så dyrt bröd skall innehålla ett visst antal gram och ej mindre vid fara af vite. Och om så blir fallet, har "Dagens Nyheter" äfven utom att själf vinna popularitet, öfvertygat sina kolleger i välgörenhet mot den brödbekymrade allmänheten.

Eller den bekanta lilla blomman. Hvern har väl nänsin sett en fullkomligt sådan? Antingen har den ett ansenligt yttre, så som pionerna eller tulpanerna, men då doftar den inte för ett öre. Eller också doftar den, så att det är en glädje åt det, men då är den liten och oansenlig såsom violen och resedan. En blomma, som är något afsevärdt både för öga och näsa, finns inte, om jag undantar rosen. Men den har ett annat stygt fel: den stickes. Guldets ansej vi också af den korttänkta vara någonting utomordentligt. Det ger oss allt hvad vårt hjärta begär: ära och rykte och årtier och flask, kärlek och plåttar och hallonsylt. Många är den gula metallen, det är inte fräga om det, men Gud hvad den är dum! Den undviker med pinsam noggrannhet de fattiga, som behöfva den så innerligen väl och skulle sätta värde på den, och håller sig troget till den, som inte ha behöf af den. Dumhet — ja, eller kanske det är elakhet?

Och skapelsens krona, kvinnan i Norden, hvar och när sig man ett fullkomligt exemplar af henne? Svar: ingenstans och aldrig.

Antingen är hon skön som en blomma i maj och har alla kind-dygd. Hon kan spela piano, men gör det inte, och har andra gudar före Kalle Barck-länd. Hon kan vid första ögonkastet skilja en makrill från en abborre och talar sex levande språk. Hon är kort sagt ett litet fenomen. Men hon har en brist: hon äger inte ett öre.

Eller också är hon rik som ett troll med rödhårig, gröngölt och pockelryggig och ondsint som en liten pojke. En kvinna, som är både vacker och god och rik, finns inte, finns hon så är hon antingen gift eller förförad eller vill hon inte ha oss.

Låt oss se på den förtärfälla naturen och dess verk. De små

OM VÄRLDENS OFULLKOMLIGHET.

Om det är sant, som fru Lenngren påstår, att den här världen är "den allra bästa värld man äger", så får jag då verkligen säga, att förrådet inte är mycket att hurra för. Jag föreställer mig att vi kommo öfver den vid en realisation och låto våra oss af det billiga priset.

Den har kostat 10 kr. sade den artige expediten, och är nedsatt till 5, men eftersom det är den sista som finns kvar, så skall jag lämna den till 2.50.

Man har kallat den ofullkomlighetens värld, och det är alldeles rätt så den. Ofullkomligheten är nämligen dess mest genomgående egenskap. Den träffar man på öfverallt, och man skulle kunna säga, att ingenting är fullkomligt här i världen, utan att det har någon brist.

Se t. ex. på solen, som skiner så fager ibland. Att astronomerna klandra den och påstå, att den är en riktig liten stackars sol betraktad, det är inte mycket att fästa sig vid. Den är alldeles tillräckligt stor åt oss och en ganska bra hvardagssol, när den bara vill arbeta.

Men hur ser den ut, om man betraktar den litet närmare! Trassig i kanterna och med stora fläckar i ansiktet. Båda delarna kunna ju förklaras, det är inte fräga om det. Att den är trasig, beror naturligt vis på bristande tillsyn och reparation, och fläckarna bero nog på stenkolströf från fabrikskorstenarna. Men så mycket är då säkert, att inte är den det ideal, som poeterna vilja ha den till. Ett ideal har inga fläckar i ansiktet.

Hvad är det mer som de goda poeterna prisar som fullkomlighet? Vinet t. ex. Ja, det har nog sina goda sidor. Det smakar inte illa, och dess förtärfande ger ju ett visst anseende. Men det har ett stort fel: det gör oss vilda och galna, kommer oss att hålla tal och fria till fläckor och kyssa jungfrur i trappan, att gå på nachspiel och föra oljud och spela poker, att gå hem och krypa till kajs först fram på morgonsidan och att må gräsligt dagen efter.

Eller den bekanta lilla blomman. Hvern har väl nänsin sett en fullkomligt sådan? Antingen har den ett ansenligt yttre, så som pionerna eller tulpanerna, men då doftar den inte för ett öre. Eller också doftar den, så att det är en glädje åt det, men då är den liten och oansenlig såsom violen och resedan. En blomma, som är något afsevärdt både för öga och näsa, finns inte, om jag undantar rosen. Men den har ett annat stygt fel: den stickes.

Guldets ansej vi också af den korttänkta vara någonting utomordentligt. Det ger oss allt hvad vårt hjärta begär: ära och rykte och årtier och flask, kärlek och plåttar och hallonsylt. Många är den gula metallen, det är inte fräga om det, men Gud hvad den är dum! Den undviker med pinsam noggrannhet de fattiga, som behöfva den så innerligen väl och skulle sätta värde på den, och håller sig troget till den, som inte ha behöf af den. Dumhet — ja, eller kanske det är elakhet?

Och skapelsens krona, kvinnan i Norden, hvar och när sig man ett fullkomligt exemplar af henne? Svar: ingenstans och aldrig.

Antingen är hon skön som en blomma i maj och har alla kind-dygd. Hon kan spela piano, men gör det inte, och har andra gudar före Kalle Barck-länd. Hon kan vid första ögonkastet skilja en makrill från en abborre och talar sex levande språk. Hon är kort sagt ett litet fenomen. Men hon har en brist: hon äger inte ett öre.

Eller också är hon rik som ett troll med rödhårig, gröngölt och pockelryggig och ondsint som en liten pojke. En kvinna, som är både vacker och god och rik, finns inte, finns hon så är hon antingen gift eller förförad eller vill hon inte ha oss.

Låt oss se på den förtärfälla naturen och dess verk. De små

Memorholder botas på 6 till 4 dagar. PAZO OMENT är garanterat att bota alla fall af blödnad, död, hörselstörning i båda örona, brännande hemsjukdomar på 6 till 14 dagar. I och med till Skandinavien och Sverige. Pris 10 kr. Verkal af PARIS MEDICINE CO., 547, rue de

OM VÄRLDENS OFULLKOMLIGHET.

Om det är sant, som fru Lenngren påstår, att den här världen är "den allra bästa värld man äger", så får jag då verkligen säga, att förrådet inte är mycket att hurra för. Jag föreställer mig att vi kommo öfver den vid en realisation och låto våra oss af det billiga priset.

Den har kostat 10 kr. sade den artige expediten, och är nedsatt till 5, men eftersom det är den sista som finns kvar, så skall jag lämna den till 2.50.

Man har kallat den ofullkomlighetens värld, och det är alldeles rätt så den. Ofullkomligheten är nämligen dess mest genomgående egenskap. Den träffar man på öfverallt, och man skulle kunna säga, att ingenting är fullkomligt här i världen, utan att det har någon brist.

Se t. ex. på solen, som skiner så fager ibland. Att astronomerna klandra den och påstå, att den är en riktig liten stackars sol betraktad, det är inte mycket att fästa sig vid. Den är alldeles tillräckligt stor åt oss och en ganska bra hvardagssol, när den bara vill arbeta.

Men hur ser den ut, om man betraktar den litet närmare! Trassig i kanterna och med stora fläckar i ansiktet. Båda delarna kunna ju förklaras, det är inte fräga om det. Att den är trasig, beror naturligt vis på bristande tillsyn och reparation, och fläckarna bero nog på stenkolströf från fabrikskorstenarna. Men så mycket är då säkert, att inte är den det ideal, som poeterna vilja ha den till. Ett ideal har inga fläckar i ansiktet.

Hvad är det mer som de goda poeterna prisar som fullkomlighet? Vinet t. ex. Ja, det har nog sina goda sidor. Det smakar inte illa, och dess förtärfande ger ju ett visst anseende. Men det har ett stort fel: det gör oss vilda och galna, kommer oss att hålla tal och fria till fläckor och kyssa jungfrur i trappan, att gå på nachspiel och föra oljud och spela poker, att gå hem och krypa till kajs först fram på morgonsidan och att må gräsligt dagen efter.

Eller den bekanta lilla blomman. Hvern har väl nänsin sett en fullkomligt sådan? Antingen har den ett ansenligt yttre, så som pionerna eller tulpanerna, men då doftar den inte för ett öre. Eller också doftar den, så att det är en glädje åt det, men då är den liten och oansenlig såsom violen och resedan. En blomma, som är något afsevärdt både för öga och näsa, finns inte, om jag undantar rosen. Men den har ett annat stygt fel: den stickes.

Guldets ansej vi också af den korttänkta vara någonting utomordentligt. Det ger oss allt hvad vårt hjärta begär: ära och rykte och årtier och flask, kärlek och plåttar och hallonsylt. Många är den gula metallen, det är inte fräga om det, men Gud hvad den är dum! Den undviker med pinsam noggrannhet de fattiga, som behöfva den så innerligen väl och skulle sätta värde på den, och håller sig troget till den, som inte ha behöf af den. Dumhet — ja, eller kanske det är elakhet?

Och skapelsens krona, kvinnan i Norden, hvar och när sig man ett fullkomligt exemplar af henne? Svar: ingenstans och aldrig.

Antingen är hon skön som en blomma i maj och har alla kind-dygd. Hon kan spela piano, men gör det inte, och har andra gudar före Kalle Barck-länd. Hon kan vid första ögonkastet skilja en makrill från en abborre och talar sex levande språk. Hon är kort sagt ett litet fenomen. Men hon har en brist: hon äger inte ett öre.

Eller också är hon rik som ett troll med rödhårig, gröngölt och pockelryggig och ondsint som en liten pojke. En kvinna, som är både vacker och god och rik, finns inte, finns hon så är hon antingen gift eller förförad eller vill hon inte ha oss.

Låt oss se på den förtärfälla naturen och dess verk. De små

Memorholder botas på 6 till 4 dagar. PAZO OMENT är garanterat att bota alla fall af blödnad, död, hörselstörning i båda örona, brännande hemsjukdomar på 6 till 14 dagar. I och med till Skandinavien och Sverige. Pris 10 kr. Verkal af PARIS MEDICINE CO., 547, rue de

OM VÄRLDENS OFULLKOMLIGHET.

Om det är sant, som fru Lenngren påstår, att den här världen är "den allra bästa värld man äger", så får jag då verkligen säga, att förrådet inte är mycket att hurra för. Jag föreställer mig att vi kommo öfver den vid en realisation och låto våra oss af det billiga priset.

Den har kostat 10 kr. sade den artige expediten, och är nedsatt till 5, men eftersom det är den sista som finns kvar, så skall jag lämna den till 2.50.

Man har kallat den ofullkomlighetens värld, och det är alldeles rätt så den. Ofullkomligheten är nämligen dess mest genomgående egenskap. Den träffar man på öfverallt, och man skulle kunna säga, att ingenting är fullkomligt här i världen, utan att det har någon brist.

Se t. ex. på solen, som skiner så fager ibland. Att astronomerna klandra den och påstå, att den är en riktig liten stackars sol betraktad, det är inte mycket att fästa sig vid. Den är alldeles tillräckligt stor åt oss och en ganska bra hvardagssol, när den bara vill arbeta.

Men hur ser den ut, om man betraktar den litet närmare! Trassig i kanterna och med stora fläckar i ansiktet. Båda delarna kunna ju förklaras, det är inte fräga om det. Att den är trasig, beror naturligt vis på bristande tillsyn och reparation, och fläckarna bero nog på stenkolströf från fabrikskorstenarna. Men så mycket är då säkert, att inte är den det ideal, som poeterna vilja ha den till. Ett ideal har inga fläckar i ansiktet.

Hvad är det mer som de goda poeterna prisar som fullkomlighet? Vinet t. ex. Ja, det har nog sina goda sidor. Det smakar inte illa, och dess förtärfande ger ju ett visst anseende. Men det har ett stort fel: det gör oss vilda och galna, kommer oss att hålla tal och fria till fläckor och kyssa jungfrur i trappan, att gå på nachspiel och föra oljud och spela poker, att gå hem och krypa till kajs först fram på morgonsidan och att må gräsligt dagen efter.

Eller den bekanta lilla blomman. Hvern har väl nänsin sett en fullkomligt sådan? Antingen har den ett ansenligt yttre, så som pionerna eller tulpanerna, men då doftar den inte för ett öre. Eller också doftar den, så att det är en glädje åt det, men då är den liten och oansenlig såsom violen och resedan. En blomma, som är något afsevärdt både för öga och näsa, finns inte, om jag undantar rosen. Men den har ett annat stygt fel: den stickes.

Guldets ansej vi också af den korttänkta vara någonting utomordentligt. Det ger oss allt hvad vårt hjärta begär: ära och rykte och årtier och flask, kärlek och plåttar och hallonsylt. Många är den gula metallen, det är inte fräga om det, men Gud hvad den är dum! Den undviker med pinsam noggrannhet de fattiga, som behöfva den så innerligen väl och skulle sätta värde på den, och håller sig troget till den, som inte ha behöf af den. Dumhet — ja, eller kanske det är elakhet?

Och skapelsens krona, kvinnan i Norden, hvar och när sig man ett fullkomligt exemplar af henne? Svar: ingenstans och aldrig.

Antingen är hon skön som en blomma i maj och har alla kind-dygd. Hon kan spela piano, men gör det inte, och har andra gudar före Kalle Barck-länd. Hon kan vid första ögonkastet skilja en makrill från en abborre och talar sex levande språk. Hon är kort sagt ett litet fenomen. Men hon har en brist: hon äger inte ett öre.

Eller också är hon rik som ett troll med rödhårig, gröngölt och pockelryggig och ondsint som en liten pojke. En kvinna, som är både vacker och god och rik, finns inte, finns hon så är hon antingen gift eller förförad eller vill hon inte ha oss.

Låt oss se på den förtärfälla naturen och dess verk. De små

Memorholder botas på 6 till 4 dagar. PAZO OMENT är garanterat att bota alla fall af blödnad, död, hörselstörning i båda örona, brännande hemsjukdomar på 6 till 14 dagar. I och med till Skandinavien och Sverige. Pris 10 kr. Verkal af PARIS MEDICINE CO., 547, rue de

OM VÄRLDENS OFULLKOMLIGHET.

Om det är sant, som fru Lenngren påstår, att den här världen är "den allra bästa värld man äger", så får jag då verkligen säga, att förrådet inte är mycket att hurra för. Jag föreställer mig att vi kommo öfver den vid en realisation och låto våra oss af det billiga priset.

Den har kostat 10 kr. sade den artige expediten, och är nedsatt till 5, men eftersom det är den sista som finns kvar, så skall jag lämna den till 2.50.

Man har kallat den ofullkomlighetens värld, och det är alldeles rätt så den. Ofullkomligheten är nämligen dess mest genomgående egenskap. Den träffar man på öfverallt, och man skulle kunna säga, att ingenting är fullkomligt här i världen, utan att det har någon brist.

Se t. ex. på solen, som skiner så fager ibland. Att astronomerna klandra den och påstå, att den är en riktig liten stackars sol betraktad, det är inte mycket att fästa sig vid. Den är alldeles tillräckligt stor åt oss och en ganska bra hvardagssol, när den bara vill arbeta.

Men hur ser den ut, om man betraktar den litet närmare! Trassig i kanterna och med stora fläckar i ansiktet. Båda delarna kunna ju förklaras, det är inte fräga om det. Att den är trasig, beror naturligt vis på bristande tillsyn och reparation, och fläckarna bero nog på stenkolströf från fabrikskorstenarna. Men så mycket är då säkert, att inte är den det ideal, som poeterna vilja ha den till. Ett ideal har inga fläckar i ansiktet.

Hvad är det mer som de goda poeterna prisar som fullkomlighet? Vinet t. ex. Ja, det har nog sina goda sidor. Det smakar inte illa, och dess förtärfande ger ju ett visst anseende. Men det har ett stort fel: det gör oss vilda och galna, kommer oss att hålla tal och fria till fläckor och kyssa jungfrur i trappan, att gå på nachspiel och föra oljud och spela poker, att gå hem och krypa till kajs först fram på morgonsidan och att må gräsligt dagen efter.

Eller den bekanta lilla blomman. Hvern har väl nänsin sett en fullkomligt sådan? Antingen har den ett ansenligt yttre, så som pionerna eller tulpanerna, men då doftar den inte för ett öre. Eller också doftar den, så att det är en glädje åt det, men då är den liten och oansenlig såsom violen och resedan. En blomma, som är något afsevärdt både för öga och näsa, finns inte, om jag undantar rosen. Men den har ett annat stygt fel: den stickes.

Guldets ansej vi också af den korttänkta vara någonting utomordentligt. Det ger oss allt hvad vårt hjärta begär: ära och rykte och årtier och flask, kärlek och plåttar och hallonsylt. Många är den gula metallen, det är inte fräga om det, men Gud hvad den är dum! Den undviker med pinsam noggrannhet de fattiga, som behöfva den så innerligen väl och skulle sätta värde på den, och håller sig troget till den, som inte ha behöf af den. Dumhet — ja, eller kanske det är elakhet?

Och skapelsens krona, kvinnan i Norden, hvar och när sig man ett fullkomligt exemplar af henne? Svar: ingenstans och aldrig.

Antingen är hon skön som en blomma i maj och har alla kind-dygd. Hon kan spela piano, men gör det inte, och har andra gudar före Kalle Barck-länd. Hon kan vid första ögonkastet skilja en makrill från en abborre och talar sex levande språk. Hon är kort sagt ett litet fenomen. Men hon har en brist: hon äger inte ett öre.

Eller också är hon rik som ett troll med rödhårig, gröngölt och pockelryggig och ondsint som en liten pojke. En kvinna, som är både vacker och god och rik, finns inte, finns hon så är hon antingen gift eller förförad eller vill hon inte ha oss.

Låt oss se på den förtärfälla naturen och dess verk. De små

Memorholder botas på 6 till 4 dagar. PAZO OMENT är garanterat att bota alla fall af blödnad, död, hörselstörning i båda örona, brännande hemsjukdomar på 6 till 14 dagar. I och med till Skandinavien och Sverige. Pris 10 kr. Verkal af PARIS MEDICINE CO., 547, rue de

Antingen Ni tuggar det eller snuar det, skall Ni tycka om den rika, fina aromen af

Copenhagen Snuset

10c per box öfverallt

10c per box öfverallt

Om COPENHAGEN-snuset icke finnes i butikerna i Edert grannskap, skrif till

National Snuff Co., Limited

900 ST. ANTOINE STREET, MONTREAL

Affär.

Mannen: — Hva' nu då! En ny klänning? — Ja visst, men det är ingenting att bli öfver. — Ska' jag inte bli ond. — Nej jag har köpt för mina egna pengar. — Dina pengar? — Ja, just det. — Hvar har du fått de pengarna ifrån? — Jag sålde din gamle päls.

På bröllopsresan.

Hon (nygift, till sin äkta man): — Hör du, vår vis a vis måste vara en bra elak människa. Han: — Hur så, lilla du? Hon: — Jo, så ofta vi passera en tunnel, tänder han en cigarr.

Skytten Pehrman.

— Nå, har Pehrman skjutit nån älg nån gång? — Ja å va en gång uta på harjakt å då fick ja se en älg, å då så passa ja på å skötan. — Ja men var det lofigivet på älg då? — Naaj, å van't lofigivet på hara heiler.

En öfverdängare.

Byman flanerar nattetid i Stadsgården, hvarvid han får sikte på en inom rackhåll varande tross, som hänger ned från en skuta. Han börjar hala åt sig den, men väcker skepparen, som kommer utnäsande: — Hva har du må trossen att göra, hörru? — Snälla, goa kapten, ja tänkte gå å hänga mej. — Till då behöfver du väl inte en tjuve fammars tross! — Jo, för si jag tänkte hänga mej i Katarinahissen.

Det hjälpte.

Ingeniör Gustafson, som för motionen och den vackra utsikten skul — kanske att ekonomin äfven spelat någon roll — dyttat från sin bekväma våning Brahegatan 7, en trappa, till Hornsgatan 112, fem trappor, möter på gatan sin gamle vän och toddybroder registrator Fägelberg.

Gustafson: — Nå kommer du inte upp och hälsar på mig snart och tittar på min nya bostad? Fägelberg: — De ska tusan hälsa på dej, som bor fem trappor upp, för hissn finnes väl inte i huset. Gustafson: — Neej, hissa har ja inte, men jag har konjak. Fägelberg: — Jaa, ja då kommer ja!

'Badger' Maskinen på Hjul

är farmarens nyttigaste apparat

Den kan lättigen transporteras från plats till plats, hvarsteden skiljer sig. Den är alltid färdig att sätta i gång. Har en troligast så många delar som andra maskiner och är så lättanvänd att envar kan sköta den. DEN ÄR "HOPPER COOLED" OCH KAN IKKE FRYSA SÖNDER.

Ingen röf, rörelser eller kranar att rösta eller bryta. En maskin som man kan lita på i alla väderstreck — en arbeta- och plöjningsmaskin. 8 V. fabriken och skidåre, transportabla och semi-transportabla maskiner från 25 till 50 hästkrafter. Vår specialitet är släp- och pumpmaskiner. Skrif till oss för en fri bok med illustrationer och beskrifning öfver "Badger" maskinerna. Köp icko någon annan maskin innan ni hört från oss. CHRISTENSEN ENGINEERING CO., 888 30th St., Milwaukee, Wis.

Fördubbla Er Affär

Genom att ANNONSERA. För att annonsera RÄTT rådfråga oss.

Annonsbyrå för Skandinaverna i Canada.

ANNONSER placeras i alla skandinaviska tidningar i Förenta Staterna och Canada. Öfversättningar till främmande språk utföras.

S WEDISH-CANADIAN ADVERTISING AGENCY,
John A. Gustafson, Manager.
Kontor: 325 Logan Ave., Winnipeg, Man.
P. O. BOX 3078. ONE 294.

Goda kol gör varma vänner!

KOL **VED**

Såväl Anthracite som Bituminous. Tamarac, Pine och Poplar, sågad och huggen.

Största minuthandel i Kol och Ved i Västra Canada. Prompt leverans och tillfredsställelse garanteras.

The Central Coal & Wood Co.
Telefon 585. Hörnet af Ross och Brant Sts.

Free Press

är vestra Canadas största engelska dagtidning och Winnipeg ledande nyhetstidning. Dess värde är "frihet i handel, frihet i religion, jämlikhet i borgerliga rättigheter." Morgonupplagan kostar 50c pr. månad, afsonupplagan 25c pr. månad. Den är den enda engelska dagtidning i Canada som ägnar skandinaverna särskild nyhetsafdelning under rubriken "SVEA, NORA, DANA", redigerad af vår landsman C. Albin Jones.

Free Press